

Sag C-391/97

Frans Gschwind mod Finanzamt Aachen-Aussenstadt

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Finanzgericht Köln)

»EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF) — ligebehandling —
ikke-hjemmehørende personer — indkomstskat — skatteansættelse af
ægtefæller«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat D. Ruiz-Jarabo Colomer fremsat
den 11. marts 1999. I- 5453
Domstolens dom af 14. september 1999 I- 5478

Sammendrag af dom

*Fri bevægelighed for personer — arbejdstagere — ligebehandling — løn — indkomstskat — national lovgivning, hvorefter ikke-hjemmehørende ægtefæller kun kan opnå en skattemæssig fordel, der indrømmes hjemmehørende ægtefæller, hvis de opfylder en betingelse med hensyn til indtægtsgrænser — tilladelighed — betingelser
(EF-traktaten, art. 48, stk. 2 (efter ændring nu art. 39, stk. 2, EF))*

Traktatens artikel 48, stk. 2 (efter ændring nu artikel 39, stk. 2, EF), skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for at anvende bestemmelser i en medlemsstat, som indebærer, at ægtefæller, der er hjemmehørende i medlemsstaten, kan opnå en skattemæssig fordel, samtidig med, at de som betingelse for, at samme skattemæssige fordel indrømmes ikke-hjemmehørende ægtefæller, kræver, at mindst 90% af deres globalindkomst er undergivet beskatning i medlemsstaten, eller, hvis denne procentdel ikke nås, at deres indtægter fra kilder i udlandet, som ikke er skattepligtige i medlemsstaten, ikke overstiger en bestemt grænse, hvorved muligheden for, at der i bopælsstaten tages hensyn til deres personlige og familiemæssige forhold, bevares.

Det forhold, at en medlemsstat ikke indrømmer en ikke-hjemmehørende visse skattemæssige fordele, som tilkommer en hjemmehørende, indebærer ikke generelt en forskelsbehandling, idet den situation, som hjemmehørende og ikke-hjemmehørende i en stat befinder sig i med hensyn til direkte skatter, som udgangspunkt ikke er sammenlignelig. Hvad nærmere angår ikke-hjemmehørende ægtefæller — hvoraf den ene arbejder i den pågældende beskatningsstat og på grund af, at der består et tilstrækkeligt beskatningsgrundlag i bopælsstaten, i denne kan opnå, at bopælsstatens skattemyndigheder tager vedkommendes personlige og familiemæssige forhold i betragtning — befinder ægtefællerne sig ikke i en situation, som kan sammenlignes med den, som hjemmehørende ægtefæller befinder sig i, selv hvis én af ægtefællerne arbejder i en anden medlemsstat.